

'Dood op verzoek...'

De laatste weken zijn in het kader van het 10-jarig bestaan van de Wet op Euthanasie, er nogal wat uitzendingen via de TV, alsook menig artikel in de geschreven pers verschenen over het thema: Het vrijwillig gekozen levenseinde. Er is ruimschoots gediscussieerd over de vraag, hoe groot de stervenswens is onder ouderen. De Nederlandse Vereniging voor een Vrijwillig Levenseinde (NVVE) heeft in 2010, 100.000 handtekeningen aangeboden aan de leden van de Tweede Kamer. Hun wens: vrouwen en mannen van boven de 70 die klaar zijn met hun leven, moeten aanspraak kunnen maken op stervenshulp. En landelijk zullen opgericht worden mobiele Euthanasie-teams om mensen bij te staan, in hun verzoek om euthanasie. Echter is de vraag om een levenseinde wel zo eenduidig als zij klinkt? Er zijn mensen die mij zeggen, dat zij hopen morgen niet meer wakker te zullen worden... en dan bedoelen zij, pijnloos in hun slaap te mogen overlijden... zij hopen dan op een zachte dood, dat is iets anders, dan de dood naderbij brengen. Ook zijn er mensen die een doodswens formuleren, omdat zij het leven als zinloos voelen... niet uitblijven van de dood is het probleem, maar een als zinloos ervaren leven en dat vraagt om relatie en communicatie. En onder een doodswens kan ook schuil gaan, dat iemand zich alleen nog maar tot last voelt en denkt anderen tot last te zijn. Het vrijwillig gekozen levenseinde gaat uit van een heel specifiek mensbeeld: elke mens is autonoom, beschikt over zijn eigen leven, hij maakt keuzes en beheert zijn leven... is vrij om een eigen keuze te maken, ook voor zijn einde. Maar de mens is ook relatie met anderen en keuzes kun je niet losmaken van die relaties en ook daarin zal vrijheid gebonden zijn. Er kunnen zich situaties voordoen, waarin een mens in volle vrijheid en verantwoordelijkheid kiest voor een beëindiging van zijn leven gedragen door die hem nabij zijn, omdat zijn leven 'zonder uitzicht' is... in zo'n beslissing past stilte en wens ik niet in te treden! Van belang is dat er veel over deze problemen wordt gesproken en onderzoek wordt verricht en studies worden gemaakt om te komen tot diep en breed inzicht naar het doodsverlangen van mensen in hoge ouderdom... het gaat hen aan zij hebben recht van spreken en van het grootste belang is, dat elk leven, hoe broos en kwetsbaar ook van onschatbare waarde is en zoals een pasgeboren kind 'recht' op zorg heeft, zo ook hij die weer even kwetsbaar is geworden als bij het begin... en niemand van de ouderen hoeft zich te verantwoorden waarom hij er nog wel is...

Wist u dat...

1. het geboortekaartje is binnengekomen van Sjoerd Roodbeen; Raadhuisplein 9b
2. is gedoopt op 11 feb. Bente van Ras uit Gennep
3. op 3 mrt. a.s. Chris en Hannie de Rijk-Koch hun Gouden Huwelijksjubileum vieren om 15.00uur met een H. Mis uit dankbaarheid in de Petruskerk.
4. de Vastenactie van dit jaar wordt gehouden voor ontwikkelingsprojecten in Adis Abeba de hoofdstad van Ethiopië... de vastenactiezakjes vindt U in de kerk en ook de bussen om erin te doen...
5. 'Doodgaan als het vanzelf ophouden van het leven heeft zijn vanzelfsprekendheid verloren...'